

Občasník lidí z Domu sv. Cyrila a Metoděje

Vlaštofka

Rozhovor se
Svatavou Bláhovou - 5
Představíme manažerku
sociálních služeb - 8
Vzpomínka na otce Jožku - 11

3 | 2023

Milí čtenáři,

ráda se s Vámi opět setkávám u dalšího čísla naší Vlačťofky.

Blíží se období, kdy si připomeneme 27 let od otevření Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlačťovičkách, ve kterém poskytujeme sociální služby chráněného bydlení a sociální rehabilitaci dospělým osobám s těžkým zrakovým postižením nebo lehkým mentálním znevýhodněním.

Vnímám však jako důležité říct, že obě služby jsou součástí velké rodiny a to Charity Opava. Příběh Charity Opava začíná již v 70. letech minulého století, kdy se každý čtvrtek scházela skupinka křesťanů k modlitbě. Během schůzek vznikl nápad pomáhat občanům na Opavsku. Koncem roku 1989 se zrodila první dobrovolná Služba křesťanské pomoci. V kostele byla umístěna schránka, do které lidé vřazovali lístky s prosbou o pomoc. Dobrovolníci poté vykonávali pomoc potřebným například nákupy, úklidy či složení uhlí do sklepa.

Na těchto základech vznikla oficiálně 5. června 1991 organizace Charita Opava. Dnes se jedná o velkou organizaci, která zaměstnává přes 330 zaměstnanců. Je skvělé být součástí této skupiny. Další stránky Vám prozradí, co všechno společně prožíváme.

Příjemné podzimní dny a hezky strávené chvíle u naší Vlačťofky.

Zuzana Janků, vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje

• Momentka z letošního Sluníčkového odpoledne, které se koná pravidelně v červnu v areálu ředitelství Charity Opava. Foto Petr Kubesa

Charita Opava se představuje

• Na středisku Masážní centrum (dříve Wellness) pracovala řada obyvatel Domu sv. Cyrila a Metoděje, mezi prvními byl i nevidomý Milan Šenkapoul. Foto archiv Charity Opava

Charita Opava, jejíž součástí je Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, začínala v podmínkách, které nelze nazvat jinak než polní, ale s ohromnou chutí lidí, kteří chtěli v nových poměrech pomáhat potřebným. V prosinci 1989 se jich v kostele sv. Vojtěcha v Opavě sešlo patnáct a každý z nich bych ochoten dobrovolně pracovat dvě hodiny týdně. Prvním dopravním prostředkem, který měla nově vznikající Charita Opava k dispozici, byl dvoukolák. Z původního nadšení a odhodlání totiž za třicet let vyrostla organizace, která v mnoha střediscích zaměstnává přes tři sta lidí, z toho větší polovinu handicapovaných. Počet klientů Charity Opava se v současnosti pohybuje kolem čtyř a půl tisíce lidí ročně. Pojďme se na šíři jejího záběru podívat podrobněji.

Charita Opava je základní složkou Diecézní charity ostravsko-opavské, která jako součást Charity České republiky je členem mezinárodní-

ho svazku Caritas Internationalis. Činnost Charity Opava je rozdělena do čtyř sekcí.

V sekci služeb seniorům a zdra-

• Za otcem Františkem Burešem dojezdily do Vlaštic řadu let pracovnice Charitní ošetrovateľské služby a mobilního hospice. Foto archiv Charity Opava

votnických zařízení provozujeme pečovatelskou službu, ošetrovateľskou službu, mobilní hospic a stacionář pro seniory. Do této sekce patří také naše masérské centrum, a také Klub sv. Anežky, který poskytuje volnočasové vyžití aktivním seniorům a zajišťuje provoz Knihovny křesťanské literatury.

Sekce sociálních služeb zastřešuje péči o lidi s nejrůznějšími handicapy. Najdete zde náš Dům sv. Cyrila a Metoděje, dále Chráněné a podporované bydlení pro duševně nemocné, denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček a sociálně terapeutickou dílnu Radost pro lidi s mentálním či duševním onemocněním.

V sekci sociální pomoci poskytujeme v občanské poradně službu od-

borného sociálního poradenství a ve středisku Naděje službu krizové pomoci lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci.

Od počátku naší činnosti se také zaměřujeme na zaměstnávání lidí, pro které je velmi obtížné najít zaměstnání na otevřeném trhu práce. **V našich chráněných dílnách** zaměstnáváme více než 180 osob s handicapem.

Charita Opava tak plně dostává svému poslání, kterým je poskytovat profesionální služby lidem v nepříznivé životní situaci a zaměstnávání osob znevýhodněných na běžném trhu práce. A nejen to – naše poslání provádíme v duchu křesťanské lásky a s ohledem na důstojnost a jedinečnost každého člověka. (im)

„Jsme rádi, když hosté mohou s námi vytvářet velké charitní dílo,“ prohlašuje Svatava Bláhová

• Takhle znali lidé Svatavu Bláhovou řadu let, jako vedoucí mateřského centra. Na snímku z roku 2015 hlídá děti maminek, které v této chvíli cvičí v mateřském centru Neškola. Foto archiv Charity Opava

Toto číslo Vlastofky má za cíl seznámit vás, milí čtenáři, s Charitou Opava, jejíž součástí je také Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách. O tom, jaké aktivity propojující naše střediska během roku děláme, jsem si povídala se Svatavou Bláhovou, asistentkou ředitele Charity Opava.

• **Svatko, jaká byla Tvoje cesta do opavské Charity?**

Po své skutečně dlouhé mateřské dovolené jsem hledala místo, kde bych mohla zúročit své zkušenosti z rodiny. A v Charitě Opava tehdy hledali vedoucí mateřského centra, které

bylo jedním ze středisek Charity Opava. Pracovala jsem v něm šest let. Potom mi ředitel Jan Hanuš nabídl místo asistentky.

• **Posláním Charity Opava je poskytovat služby sociálně, zdravotně a společensky znevýhodněným**

• Svatava Bláhová ve své současné kanceláři v Opavě-Jaktaři. Foto Petr Kubesa

lidem, a také zaměstnávat osoby s problémy na trhu práce. Proč si myslíš, že je důležité nejenom naplňovat toto poslání, ale také se setkávat mezi sebou navzájem?

Charita Opava je velký živý organizmus, vždyť má více než tři sta zaměstnanců, kteří poskytují sociální a zdravotní služby a pracují v chráněném zaměstnávání. Vidím jako důležité budovat vztahy, které se mohou rozvíjet právě při různých setkáních, kde si můžeme trochu odpočinout od práce, navzájem se sdílet, setkat se v uvolněné atmosféře.

• Sama máš velkou rodinu, ráda se setkáváš s lidmi. Patříš k hlavním organizátorům mnoha „setkávacích“ a „stmelovacích“ charitních akcí...

Ano, snažíme se setkávat během celého roku a pořádáme mnoho akcí. Vždycky brzy na jaře organizujeme výstavu fotografií Můj svět, kde bývají aktivními účastníky také uživatelé služeb z Vlaštoviček. Vernisáž výstavy bývá skvělou příležitostí k setkání v krásných prostorách muzea.

Další příležitostí pro setkání je každoroční stavění a kácení májky, kterého se v areálu ředitelství účastní mnoho klientů a zaměstnanců opavské Charity.

• Klienti a zaměstnanci z Vlaštoviček se také pravidelně zúčastňují Sluníčkového odpoledne, můžeš tuto akci představit?

Sluníčkové odpoledne je slavnost, kterou připravujeme vždy v červnu

jako poděkování pro naše dobrovolníky a příznivce. Klienti a zaměstnanci Vlašoviček se ho rádi účastní jako hosté a také se podílejí na programu, ve kterém široké veřejnosti představujeme jednotlivé činnosti naší Charity. Jsme rádi, když hosté při odchodu cítí, že jsou součástí Charity Opava a mohou s námi vytvářet velké charitní dílo.

● **V Domě sv. Cyrila a Metoděje je kaple, ve které se mohou zaměstnanci a klienti setkávat při bohoslužbách. Charita Opava vznikla ze společenství křesťanů, kteří chtěli sloužit ostatním a vyprávět jim svým životem o Bohu. Jak v Charitě Opava pečujete o duchovní rozměr služby?**

I duchovní akce jsou prostorem pro setkávání, je to možnost zastavit se, ztišit se, načerpat sílu do dalších dnů.

Každý měsíc slavíme charitní mši svatou v kostele u sv. Vojtěcha v Opavě. Je možnost pohovořit si s knězem, modlit se za potřeby jednotlivých středisek a povzbudit se navzájem v naší práci.

Velká část Charity Opava se také potká vždy v červnu ve Stěbořicích na vzpomínkovém setkání na otce Jožku Motyku, který byl naším spirituálem.

● **Nevyjmenovali jsme zdaleka všechny akce během roku...**

To je pravda. 😊 Důležité je být spolu. Při setkání s ostatními si uvědomíš, že na jiných střediscích mají také mnoho svých problémů a zároveň dělají krásnou práci. Důležité je být a pracovat společně.

● **Děkuji za rozhovor**

Marie Hanušová

● Svatava Bláhová a ředitel Charity Opava Jan Hanuš v roce 2015 na prodejní výstavě střediska Neškola. Foto archiv Charity Opava

Pavλίna Králová - manažerka sociálních služeb

• Pavλίna Králová spolu s ředitelem Charity Opava Janem Hanušem při slavnostním otevření zrekonstruovaných a rozšířených prostor sociálně terapeutické dílny Radost v roce 2021. Foto Petr Kubesa

V tomto čísle vám představíme manažerku sekce sociálních služeb, paní Pavlínu Královou, která zajišťuje sociální služby Charity Opava, kam patří i chráněné bydlení a sociální rehabilitace v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštovičkách. Paní Pavλίna je mimo jiné také členkou redakční rady Vlaštofky. V následujícím rozhovoru se jí ptáme na její práci v Charitě v průběhu let i na to, co ji zajímá.

• **Můžete nám povědět, jak jste v Charitě Opava vlastně začala? Co Vás zde přivedlo?**

V Charitě Opava jsem začala „pracovat“ ještě o pár let dřív (přesně o čtyři roky) než jsem se stala jejím zaměstnancem. Bylo to v létě roku 1996, studovala jsem Střední zdravotnickou

školu, obor stomatologická protetika a hledala jsem letní brigádu. Charita Opava právě dokončila rozsáhlou rekonstrukci bývalého kláštera řádu dominikánek ve Vlaštovičkách a bylo potřeba prostory po stavbě uklidit a připravit k nastěhování prvních klientů se zrakovým handicapem. Na úklid roz-

sáhlého objektu hledala brigádníky. Stala jsem se jedním z nich. Ještě dnes s úsměvem na tváři vzpomínám na ten krásný letní čas strávený se smetákem a hadrem v ruce. A pak už jsem vlastně z Vlaštoviček nikdy neodešla. Úspěšně jsem dostudovala protetiku, abych jí obratem pověsila na hřebík a vrhla se na studium sociální a charitní práce. V té době jsem už byla dobrovolníkem Charity Opava a přála si tady jednou najít práci. A stalo se. Hned po dokončení studia VOŠ Caritas v Olomouci jsem tady ve Vlaštovičkách mohla nastoupit. A jak šel čas a speciálně pedagogický obor tyflopédie mě pohlcoval víc a víc, pustila jsem se znovu do studia. Tentokrát na UK, Katedře tělesné výchovy jsem studovala v Institutu rehabilitace zrakově postižených disciplínu, kterou nazýváme prostorová orientace a samostatný pohyb zrakově postižených a později se mohla stát trenérem zrakově postižených osob. Moc ráda na toto období v Charitě Opava vzpomínám.

• Co je náplní Vaší práce?

Moje nynější práce se od té trenérské hodně liší. Už nejsem tolik v kontaktu s lidmi s postižením, ale spíše s vedením Charity Opava a vedoucími jednotlivých sociálních služeb, které Charita Opava poskytuje osobám v nepříznivé životní situaci. Moje současná práce je manažerská. Leží mi na srdci kvalita a rozvoj sociálních služeb,

kteří jsou mi svěřeny. Řeším financování, plánuji investice, personální obsazení, apod.

• Jak se Vám tato práce líbí, jak ji vnímáte? Co Vás na ní baví?

Je to práce s lidmi a to se mi líbí. Hodně mě rozvíjí po stránce komunikační i odborné. Mohla jsem přičichnout k ekonomice, personalistice, stavebnictví, projektovému manažeringu a dalším oborům. Jsem ráda, že jsem od vedení Charity Opava dostala takovou důvěru. Aktuálně mám na starost výstavbu nového objektu, který bude už od příštího roku sloužit k chráněnému bydlení osob s mentálním znevýhodněním. A tady mohu být i tak trochu designér. Takže na téhle práci mě

• Pavlína Králová. Foto Petr Kubesa

• Pavlína Králová (vpravo) v roce 2003 dohlíží na nácvik vlastnoručního podpisu v Domě sv. Cyrila a Metoděje. Foto archiv Charity Opava

vlastně baví její různorodost.

• Jak se Vám v organizaci spolupracuje s ostatními?

Když tak nad tím přemyslím, tak mohu upřímně říct, že dobrá spolupráce s ostatními zaměstnanci je mimo jiná pozitivní klíčovým bodem, který mě v organizaci drží už více než dvacet let. Lidé v Charitě Opava jsou lidé s velkým srdcem a to se cení! Charita jako taková není firma s výrobním programem nebo obchodník zaměřený na výnos, ale organizace s posláním vyplývajícím z křesťanských hodnot a s tím rezonují.

• A na závěr, mohla byste nám říct něco o sobě a svých zájmech?

(smích) Nevím, co by tak mohlo

čtenáře Vlaštofky zajímat. Jsem maminka čtyř dětí, které už mi pomalu odrůstají, ale ještě donedávna potřebovaly spoustu mé pozornosti. Celým mládím a dosavadním životem mě provází hudba a zpěv. Obojí mi dělá radost a spojuje mě s mnoha přáteli. Dříve mě hodně bavila fotografie, ke které se jistě za čas, až se mi trochu uvolní ruce, zase ráda vrátím. A taky ráda cestuji. Jako průvodkyně mladé ženy se zrakovým postižením jsem se například podívala do Indie. A to taky díky práci v Charitě Opava. Jsem za těch dvacet tři let opravdu vděčná...

• Děkujeme nejen za rozhovor, ale i za práci, kterou děláte.

Marie Kořínková

Vlašovičky s dalšími charitními středisky vzpomínají na otce Jožku

Jednou z akcí, na které se pravidelně setkávají klienti a zaměstnanci všech středisek Charity Opava, je také vzpomínkové setkání na otce Josefa Motyku. Stěbořický farář, duchovní mobilního hospice Pokojný přístav a také člen Rady Charity Opava otec Jožka Motyka tragicky zahynul v roce 2013 po zásahu bleskem na Oravské přehradě. Bylo mu pouhých 37 let. Na našeho otce Jožku jsme ve Stěbořicích vzpomínali také letos v červnu, kdy jsme si připomenuli již desáté výročí této tragické události.

Účastníci setkání na dopolední mši svaté, kterou za svého předchůdce sloužil stěbořický duchovní správce otec Klement Rečlo, zaplnili celý kostel. Ředitel Jan Hanuš proto otci Klementovi nejprve vyjmenoval střediska, jejichž zaměstnanci a klienti přišli na otce Jožku vzpomenout. Byly to Dení stacionář pro seniory, Mraveneček, Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zdravotně postižené, Chráněné a podporované bydlení pro duševně nemocné a Radost a nechyběli ani zástupci chráněných dílen, terénních služeb, Masážního centra či ředitelství.

Otec Klement v působivém kázání připomněl, že od otce Jožky, který odešel náhle a nečekaně, stále nachází na faře nějaké vzkazy. Naposledy to byla věta z jeho zápisků, kterou účastníkům mše přečetl se zapálenou svíčkou v ruce: „*Jako tiše hoří oheň svíce, a nikdo ho neslyší, tak tiše a jistě přebý-*

vá světlo světa v lidském srdci.“ Po mši ještě účastníci před kostelem zazpívali před památeční mohylou otce Jožky a položili k ní kytky.

Následné posezení na faře či ve farní StodoLaKafe, která vznikla rekonstrukcí původní stodoly, pak bylo tak jako každý rok možností nejen zavzpomínat na otce Jožku, ale také se potkat napříč charitními středisky a povyprávět si, co nového se u nás děje.

(im)

• *Vzpomínkového setkání na otce Jožku se zúčastnili pracovníci a klienti řady středisek opavské Charity. Foto Petr Kubesa*

Zpátky k počátkům Charity Opava

• Výroční schůze Charity Opava v roce 2003, v popředí paní ředitelka Anna Ekslerová (vpravo) spolu s Boženou Mejzlíkovou. Foto archiv Charity Opava

Občasník Vlaštofka pravidelně čtyřikrát do roka přináší svým čtenářům informace z prostředí chráněného bydlení osob se zrakovým handicapem. Dům sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách je přitom jednou z deseti registrovaných sociálních služeb, prostřednictvím kterých dnešní Charity Opava svým spoluobčanům nabízí pomoc. Jak tato dnes největší nezisková organizace na území města Opavy začínala, Vám chceme přiblížit v následujících řádcích.

Počátky Charity Opava saha-

jí až do **listopadu roku 1989**. Za formováním budoucí Charity Opava stálo společenství několika žen (mezi jinými i budoucí první ředitelka Charity Opava, paní Anna Ekslerová), které se scházely k modlitbám a rozhodly se intenzivně se věnovat potřebným. Dostaly svolení tehdejšího otce děkana Josefa Veselého ke zveřejnění „Služby křesťanské pomoci.“ Co si pod tím představít? Byla to pomoc jednotlivcům, která obnášela úklidy, nejrůznější domácí práce, doprovody, ale také třeba stěhování a pomoc s péčí o děti

nebo nemocné členy rodiny.

V roce **1990** v naší republice obnovila činnost Česká katolická Charita, která byla od roku 1950 nuceně podřízena komunistickému režimu. **5. června 1991** pak byla oficiálně ustanovena Oblastní Charita Opava jako účelové zařízení římskokatolické církve s delegovanou právní subjektivitou, jejíž ředitelkou se stala RNDr. Anna Ekslerová. Už k tomuto roku se datuje vznik prvních charitních středisek jako je např. Středisko vzájemné pomoci a Charitní ošetrovatelské pomoci v rodinách - dnešní Charitní ošetrovatelská a Charitní pečovatelská služba.

Už v následujícím roce **1992** byla např. zahájena činnost Rehabilitačních dílen pro duševně nemocné a mentálně postižené, která nesla název Chráněné rehabilitační dílny pro invalidy (dnešní sociálně terapeutická dílna Radost). Dílny tehdy sídlily v prostorách tehdejšího Ústavu sociální péče Marianum na Březinově ulici v Opavě.

O rok později, tedy v roce **1993** Oblastní Charita Opava převzala do péče klášter dominikánek ve Vlaštovičkách, který sestry darovaly Charitě pro výstavbu domova pro zrakově postižené. Ten se po důkladné rekonstrukci, která zahrnovala i přístavbu a tedy rozšíření o zcela nové prostory, otevřel pro zrakově postižené občany z celé České republiky **29. září**

1996 (dnešní chráněné bydlení a sociální rehabilitace Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlaštovičkách).

Postupně zahajovala svou činnost další a další střediska Charity Opava, byly pořádány nejrůznější sbírky na pomoc občanům v tuzemsku i zahraničí. Charita Opava se vždy snažila reagovat na potřeby lidí vycházející z rozmanitých životních situací individuálních i celospolečenských. V roce **2014** si za to dokonce vysloužila ocenění Neziskovka roku 2014. I v následujícím desetiletí Charita Opava neusnula na vavřínech, ale rozšířila svou základnu jak materiálně technickou, tak především personální. V roce **2022** zaměstnávala 307 osob a poskytla své služby 3 661 klientům.

Pavlna Králová

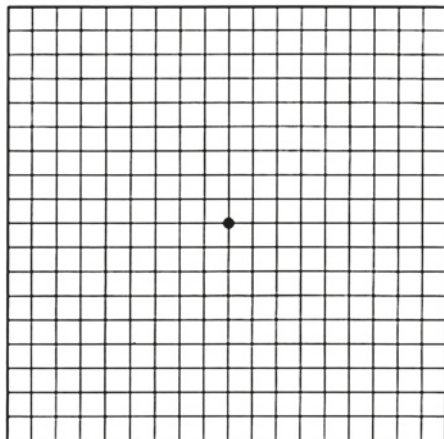
• Rozloučení s první ředitelkou Charity Opava Annou Ekslerovou ve Vlaštovičkách v roce 2004, zleva tehdejší zaměstnanci Domu: Pavlna Králová, Petra Hrbáčová, Bohuška Žůrková, Andrea Sakreidová, Anna Ekslerová, Anička Sakreidová, Hana Haasová, v popředí Jiří Laifert. Foto archiv Charity Opava

Víte, že na 12. října připadá Světový den zraku?

- Jeho hlavním cílem je zaměřit pozornost na zhoršování zraku a nutnost pravidelných kontrol u očního lékaře. Pravidelné prohlídky u očního lékaře by měly probíhat 1x ročně, často však bývají zanedbávány. V Evropě žije asi 25 milionů lidí, kteří mají zrakové postižení a až 70 milionů má problémy se zrakem. Z toho dvě třetiny těchto problémů se dají léčit. Jak nabádá tento den, je důležité zanedbávat své oči a navštěvovat pravidelně očního lékaře.
- Čtvrtina lidí po šedesátce se potýká s věkem podmíněnou makulární degenerací. Je to nejčastější příčina slepoty v Evropě. Jedná se o postižení tzv. žluté skvrny, tedy centrální oblasti sítnice. Projevuje se zamlženým pohledem, šedivým místem v centrální oblasti vidění, neobvykle ostrým obrazem nebo rozvlněnými, zprohýbanými liniemi a písmeny. Úspěšná léčba zatím neexistuje. Nemoc se dá zpomalit podpůrnou léčbou.
- Test pro seniory – tzv. Amslerova mřížka:
 1. Testování probíhá doma s nasazenými brýlemi na čtení.
 2. Podržte mřížku ve vzdálenosti 35 – 40 cm, jako při čtení.
 3. Zakryjte si jedno oko a zaměřte se na bod ve středu mřížky.
 4. Důležité je, aby byly vidět všechny čtverce a všechny čtyři rohy mřížky.

Pokud je mřížka zamlžená, rozmazaná nebo mění tvar, zavolejte svému očnímu lékaři.

- Na letošním Sluníčkovém odpoledni si mohli zájemci vyzkoušet chůzi v klapkách na oči za pomoci vodící hole. Foto Petr Kubesa

S humorem jde všechno líp

- Proč nemůže nevidomý přijít do pekla? Protože by se čerti báli, že jim šlápne na ocas.

- Povídá chlápek u baru:
„Ze zásady nepiju alkohol, dokud je venku vidět.“

„Já taky,“ odpoví nevidomý.

- Vrazí slepý ježek do kaktusu a říká:
„To jsi ty, mami?“

- Jaký druh seznámení preferují nevidomí?
Rande naslepo.

Osmisměrka

R	E	Ž	Á	S	A	M	X	G	Č
Ě	A	J	A	T	I	R	A	C	H
O	Ř	D	Ě	C	Y	A	R	V	E
V	O	M	O	D	J	V	O	A	N
Á	W	M	Í	S	A	E	D	T	I
R	O	L	Z	C	H	T	N	I	S
P	N	B	Y	D	L	E	N	Í	Ř
Y	U	L	O	P	S	Č	A	Ř	I
A	K	Ž	E	N	A	E	É	P	Q
S	P	É	Č	E	Í	K	A	R	Z

Slova: Anežka, bydlení, dílny, domov, charita, masáže, Mravenček, Naděje, péče, pomoc, právo, přístav, Radost, rodina, senioři, spolu, zrak

Strážníku, ten pes se mi poslední dobou zdá nějaký líný...

- V Havířově jsou největší ožralci. Chlastají od nevidím do nevidím.

- Jeden z nejhorších nápisů, který byste si mohli přečíst v Braillu zní:
„Nesahat, smrtelně nebezpečné!“

- „Představ si, dneska jsem uvolnil místo slepci a kvůli tomu mě vyrazili z práce,“ stěžuje si řidič autobusu.

- Proč se ženy starají spíš o to, jak vypadají, než aby rozvíjely svou mysl? Protože slepců je jenom pár, za to pitomců spousta.

- Jak potrestáte zlobivé nevidomé dítě?
Přestěhujete mu nábytek v pokoji.

Pozvánka na den otevřených dveří

Charita Opava, Dům sv. Cyrila a Metoděje Vás u příležitosti 27. výročí otevření domu srdečně zve na DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, který se uskuteční ve středu 27. září 2023 od 8 do 16.30 hodin v prostorách Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách (Marie Dolanské 19, Opava-Vlastovičky).

Zaměstnanci a obyvatelé domu Vám předvedou kompenzační pomůcky, které využívají, budete si moci prohlédnout prostory chráněného bydlení a sociální rehabilitace a těšit se můžete také na drobné občerstvení.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Redakční rada

Koordinace: Zuzana Janků, Václav Burda, Pavlína Králová, Petr Kubesa, Ivo Mludek, Marie Kořínková, Marie Hanušová. Výkonní redaktoři: Marek Kukla, Jakub Šivic. Foto přední a zadní strany obálky: Petr Kubesa. Časopis Vlastofka je dílem obyvatel domu.

Charita Opava Vydavatel: Charita Opava
Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař

Dům sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách
Marie Dolanské 19, 746 01 Opava-Vlastovičky
Telefon: 553 793 401; mobil: 733 741 304
E-mail: vlastovicky@charitaopava.cz

Toto číslo vyšlo 15. září 2023 v nákladu 800 výtisků a je již 98. v pořadí od vzniku časopisu.

Vytiskl RETIS s.r.o. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky, MK ČR E 13841.

Pokud si nepřejete, aby Vám byla Vlastofka nadále zasílána, informujte nás na e-mail vlastovicky@charitaopava.cz a jako předmět uveďte „ODHLÁSIT“, případně písemně na adresu Charita Opava.